

پیشگویی مصئونیت غذایی افغانستان

جون 2020 الی جنوری 2021

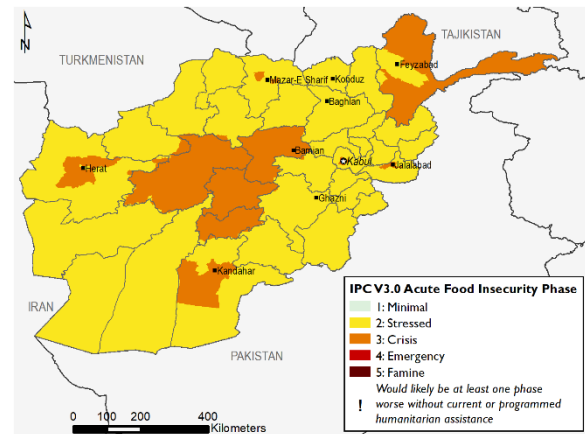
همزمان با گردآوری حاصلات وضعیت مصرف مواد غذایی در مناطق روستایی بهبود می یابد، در حالیکه توقع می رود که فقرا در شهر ها با کمبود مواجه باشند

پیام های کلیدی

- با در نظر داشت حجم بارندگی بالاتر از حد متوسط مجموع بارندگی ها از اکتوبر 2019 الی می 2020، توقع می رود تا سطح تولید گندم در کشور نزدیک به حد اوسط باشد. با آنهم، در بعضی جاها مانند صفحات شمالی کشور به سبب کسر بارندگی از ماه اکتوبر الی دسامبر، و همچنان در بعضی مناطق مشخص شرقی و جنوبی بنابر گرفتار شدن حاصلات به امراض نباتی، توقع می رود تا حجم تولید اندکی کمتر از حد اوسط باشد. در عین حال، انتظار می رود تا تولید سبزیجات و میوه جات در شرق کشور در حد متوسط قرار داشته باشد که به نوبه خود در دسترسی به عاید ممد واقع می گردد. به سبب بارندگی های بالاتر از حد اوسط، وضعیت چراگاه ها نیز امسال برای مواشی در حد اوسط تا بالاتر از حد اوسط قرار داشته و توقع هجرت کثلی مواشی نمی رود. در حال حاضر، انتظار می رود تا افزایش دسترسی به مواد غذایی حاصله از تولیدات زراعتی نتایج را در بسیاری از مناطق روستایی به سطح فشار (مرحله دوم IPC) بهبود بخشد.

- در شهر ها همزمان با کمتر شدن محدودیت های وضع شده ناشی از ویروس کرونا در ماه می دسترسی به کار بیشتر گردیده و مصرف مواد غذایی در بعضی از خانواده های فقیر بیشتر شد. با اینحال، بنابر تاثیرات شدید ویروس کرونا بالای بازار های کار و بلند رفتن نرخ مواد غذایی اولیه، وضعیت بسیاری از خانواده ها تا حال به حالت نورمال برنگشته است. کمک های بشردوستانه و زکات طی ماه های اخیر خلا های مصرف مواد غذایی فامیل های متعددی را شاید پر نموده باشد؛ اما با آنهم توقع می رود که بسیاری از فقرا شهر نشین با کمبود مواد غذایی مواجه شوند و شرایط بحران (مرحله سوم IPC) در بسیاری از ساحات شهری در صورت نرسیدن کمک

نتایج فعلی مصئونیت غذایی، جون 2020

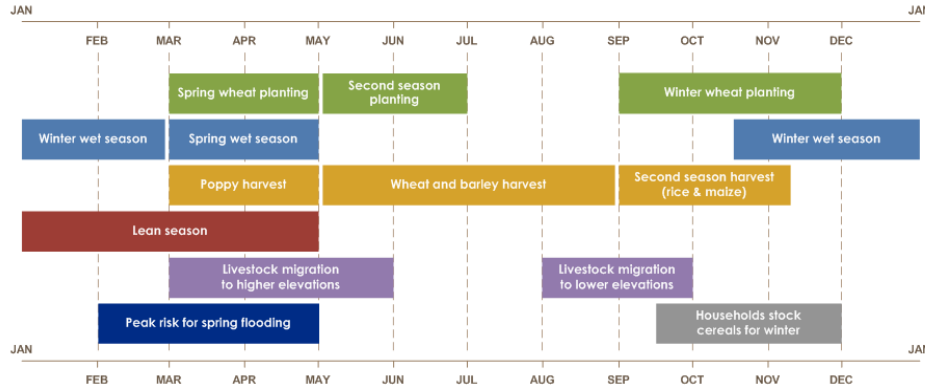
منبع: FEWS NET

طبقه بندی FEWS NET با IPC انطباق پذیر است. تحلیل منطبق با IPC پرتوکول های کلیدی IPC را تعقیب می کند اما لزوماً بازتاب دهنده اجماع شرکای ملی مصئونیت غذایی نمی باشد.

های بیشتر، حد اقل الی جنوری سال 2021 پابرجا باشند.

- بین ماه های جنوری و می سال 2020، حدود 86400 نفر از ترس جنگ ها خانه های شان را ترک گفتند طوریکه بیشتر بین آمار بیجا شده گان داخلی مربوط به بخش های شرقی، شمالی، شمالشرقی و جنوبی کشور می شوند. بسیاری از خانواده های مذکور به سبب جدا شدن از منابع معیشتی شان ممکن با کمبود مواد غذایی و بحران (مرحله سوم IPC) مواجه باشند. علاوه بر آن، بیش از 300000 پناهنده گان غیر قانونی بین ماه های جنوری الی می سال 2020 دوباره به افغانستان برگشته اند. بسیاری از پناهنده گان مذکور از کشور ایران به علت ضعف اقتصادی و شدت پاندمی ویروس کرونا در آن کشور به وطن برگشته اند.

تقویم فصلی برای یک سال نورمال

منبع: FEWS NET

نگرش ملی

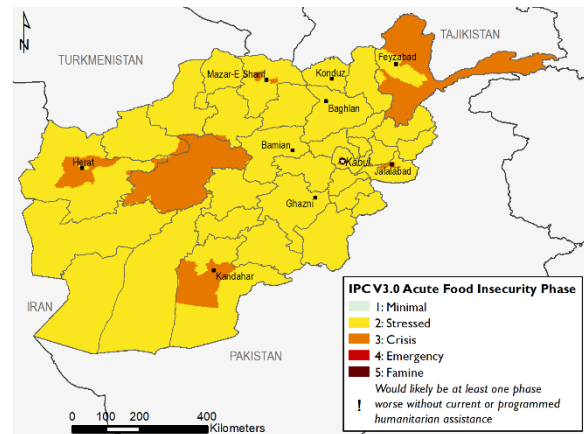
وضعیت فعلی

اکثر نقاط کشور بین ماه های اکتوبر سال 2019 و می سال 2020 شاهد بارندگی برابر با حد اوسط ویا بالاتر از آن بود طوریکه بیشترین مقدار مجموعی بارندگی در مناطق شرقی، جنوبی، جنوبشرقی و غربی به ثبت رسیدند (شکل اول). به هر حال، در ولایت بدخشان مقدار بارندگی در حد قابل ملاحظه ای پائین تر از حد اوسط بود. همچنان در مناطق مرتفع در طول فصل 2020/2019 تراکم کتله های برف، بخصوص در بخش های شمالی و شمالشرقی کشور، نیز کمتر از حد نورمال بود. برعکس، در مناطق کم ارتفاع و صفحات مرکزی کشور در جریان عین دوره زمانی از تراکم برف در مقیاس بالاتر از حد اوسط، گزارش داده شد. گزارش های ساحوی می رسانند که بسیاری از مناطق طی فصل مرطوب 2020/2019 بارندگی های کافی و به موقع را دریافت کردند که به نشو و نمای نباتات و مرفوع سازی نیازمندی های آبیاری آنها ممد واقع گردید.

در بسیاری از ساحات کم ارتفاع کشور، حاصلات گندم عنقریب برداشته خواهند شد، در حالیکه این روند در مناطق مرتفع هنوز آغاز نشده است. در مناطقی که حاصلات فصل اول برداشته شده اند، آماده گی ها برای کشت فصل دوم – عمدتاً برنج، جواری و حبوبات جریان دارند. بصورت عموم، وضعیت مطلوب جوی در طی فصل مرطوب سال 2020/2019 توقعات را برای حاصلات گندم نزدیک به حد نورمال به سطح ملی در افغانستان به میان آورده است. اما با آنهم در بعضی از مناطق بنابر تاثیرات کسر بارندگی ها و امراض نباتی، تولید اندکی کمتر از حد اوسط متوقع می باشد. در بعضی از کشتزار های المی در شمال افغانستان توقع می رود که کسر بارندگی فصلی زودهنگام طی ماه های اکتوبر الی نوامبر سال 2019 باعث کاهش یافتن حاصلات گندم در حد کمتر از حد اوسط گردیده باشد زیرا دهاقین مساحت زمین تحت کشت گندم را بخاطر کشت سایر اقلام مانند دانه های روغنی کاهش داده اند. در عین زمان توقع می رود که مرض سرخک در بعضی از مناطق شرقی افغانستان تولیدات را متاثر ساخته باشد. به عین صورت، بارندگی و رطوبت بالاتر از حد نورمال در جریان ماه های اپریل الی می سال 2020 در بخش های جنوبی افغانستان منجر به سرایت گسترده مرض سرخک گردید، که بعداً به بعضی از ساحات شمالی نیز سرایت نمود. کیفیت گندم حاصلبرداری شده در مناطق متضرر شده ممکن ضعیف باشد زیرا نرخ فروش سر خرمن این گندم ها در حد قابل ملاحظه کاهش یافته است.

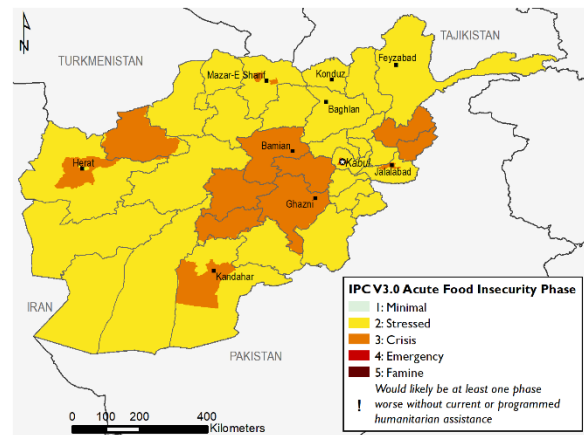
در بخش های شرقی کشور توقع می رود که تولید میوه و سبزیجات نزدیک به حد اوسط باشد. به سبب بسته شدن سرحد با پاکستان از ماه اپریل الی وسط ماه می، دهاقین توانسته اند تا محصولات شان را به قیمت های خوب به فروش برسانند زیرا در این مدت واردات از پاکستان متوقف بود. در نتیجه، میزان عواید ناشی از فروش میوه و سبزیجات در مناطق شرقی اندکی بالاتر از حد اوسط بوده است. در عین زمان، تقاضای محلی برای میوه و سبزیجات همزمان با بالا رفتن قیمت سایر مواد در ماه مارچ افزایش یافت. محصولات مذکور، بخصوص سبزیجات، نقش مهمی را در فراهم آوری مواد

نتایج پیشبینی شده مصنویت غذایی – سپتامبر 2020

منبع: FEWS NET

نتایج پیشبینی شده مصنویت غذایی، اکتوبر 2020 الی جنوری 2021

منبع: FEWS NET

طبقه بندی FEWS NET با IPC انطباق پذیر است. تحلیل منطبق با IPC پرتوکول های کلیدی IPC را تعقیب می کند اما لزوماً بازتاب دهنده اجماع شرکای ملی مصنویت غذایی نمی باشد.

غذایی برای بسیاری از خانواده ها ایفا نموده اند. در بخش های جنوبی کشور نیز عواید فروش تریاک در سطح متوسط قرار داشته و روند پخته شدن میوه جات به خوبی به پیش می رود.

در عین حال بارندگی متوسط الی بالاتر از حد متوسط در این فصل سال 20/2019 به وقوع حوادث طبیعی در افغانستان نیز کمک کردند. طبق گزارش های دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (UNOCHA)، از اکتوبر سال 2019 الی می سال 2020 حدود 58000 تن از حوادث طبیعی متضرر شدند که از آنجمله 20000 تن از سیلاب های ناگهانی و حدود 36000 نفر از برفباری های شدید متاثر شدند. به هر حال، تعداد مجموعی افراد متضرر شده از حوادث طبیعی نسبت به تعداد متضررین عین دوره زمانی سال گذشته کمتر است چه در آن سال تقریباً 260000 تن از سیلاب های ناگهانی متضرر شده بودند. در سال جاری بخش های جنوبشرقی و شرقی کشور بیشتر از سایر بخش ها توسط آفات طبیعی متاثر شدند.

همگام با فراگیر شدن پاندمی ویروس کرونا در منطقه، بسیاری از کشور ها حجم تجارت شان با سایر کشور ها را به هدف تحت کنترل درآوردن این ویروس ویا هم بمنظور ذخیره مواد غذایی کاهش دادند. پاکستان در وسط ماه مارچ مرز خود با افغانستان را بر روی همه صادرات و واردات مسدود نموده و بعداً در اواخر ماه مارچ قزاقستان بالای صادرات گندم محدودیت وضع کرد. هر دو کشور نقش مهمی را در دسترسی به مواد غذایی و نرخ مواد غذایی در افغانستان بازی می کنند. پاکستان قاعدتاً برنج مورد نیاز افغانستان را فراهم ساخته ویا هم منحبث نقطه ورود مواد غذایی همچون برنج، بعضی از میوه ها و سبزیجات، روغن، حبوبات و سایر مواد غذایی نقش بازی می کند. این در حالیست که قزاقستان صرف گندم مورد نیاز افغانستان را فراهم می سازد. علاوه بر آن، در ختم ماه مارچ افغانستان در شهر های بزرگ قرنطین را اعلان نموده و دو هفته بعد اقدامات سختگیرانه تری را رویدست گرفت. همه این اقدامات زمینه را برای بلند رفتن نرخ مواد غذایی اولیه در بازار های شهری، بخصوص مواد وارداتی، مساعد ساخت (شکل دوم).

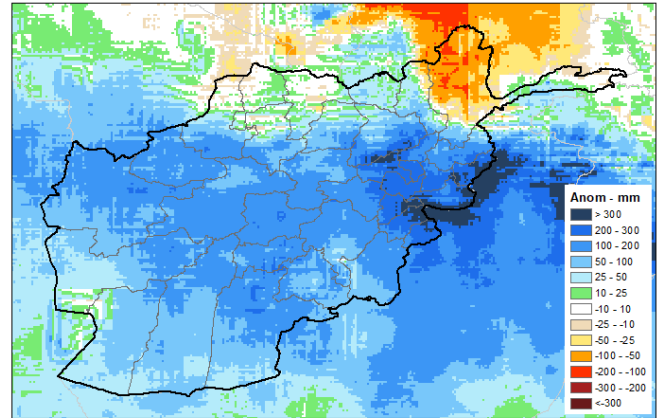
بین اوایل ماه مارچ و اواخر ماه می نرخ آرد گندم در بازار کابل 24 فیصد افزایش یافت، در حالیکه نرخ روغن و حبوبات 36 فیصد از دیاد کسب نمود. هرچند قیمت فی قرص نان افزایش نیافت، اما طبق گزارش ها وزن نان کاهش یافته بود که در نتیجه آن قیمت فی کیلوگرام آرد در طی این مدت 32 فیصد افزایش یافت. همزمان با آغاز خرمن برداری در مناطق کم ارتفاع در ماه می، فشار صعودی بالای نرخ آرد گندم کاهش یافت. همچنان در ماه می پاکستان محدودیت های سرحدی را کاهش داد، قزاقستان به مقدار بیشتر گندم اجازه صدور داد و حکومت افغانستان شرایط قرنطین را نرمتر ساخت. اقدامات مذکور فشار بالای نرخ آرد گندم را کمتر ساخت. از تاریخ 22 ماه جولای بدینسو سرحد پاکستان بر روی تمام صادرات و واردات کاملاً گشوده است. محدودیت های صادرات قزاقستان طبق گزارش ها از ماه جون بدینسو برداشته شده اند، هرچند این موضوع از طرف منابع دولتی تائید نشده است.

علی الرغم کاهش اقدامات کنترل کننده در شهر های عمده، دسترسی به فرصت های کاری عادی بگونه قابل ملاحظه پائینتر از حد اوسط است که علت عمده آن را نبود تقاضا برای کار در سکتور های ساختمانی و تولیدی تشکیل می دهد. عرضه کار نیز در ماه های اخیر افزایش یافته است. در ماه مارچ بازار های شهری سرازیر شدن تعداد کثیری از کارگران را تجربه کردند. این زمانی بود که هزاران تن از پناهنده گان افغان از ایران و پاکستان به وطن عودت نمودند و در پی یافتن فرصت های شغلی در افغانستان شدند. بدین ترتیب، کاهش تقاضای کار همراه با افزایش تعداد کارگران بالای دستمزد فشار نزولی وارد می کند. طبق

اطلاعات بدست آمده از وزارت زراعت، آبیاری و مالداری، بگونه اوسط دستمزد کارگران بین ماه های اپریل و می سال 2020 5 فیصد پائین تر از اوسط سه ساله بود.

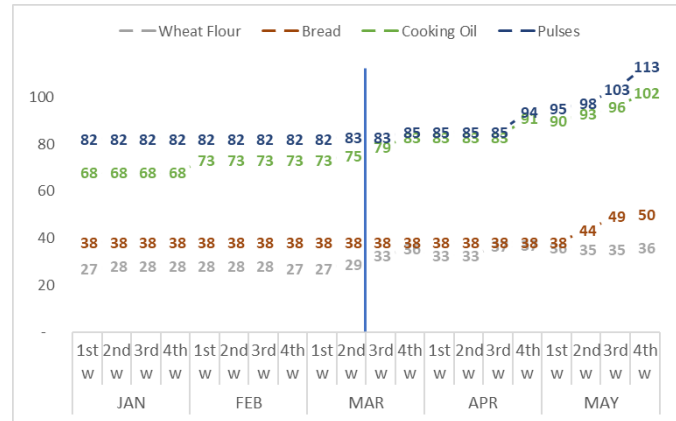
به سبب کاهش مزد کار روز مزد و افزایش قیمت مواد غذایی، تناسب میان این دو در ماه های اخیر بگونه قابل توجهی خراب شده است. به سطح تمام کشور این تناسب از ماه اپریل الی ماه می 5 فیصد تفاوت داشت که نسبت به عین دوره زمانی سال گذشته 31 فیصد و نسبت به اوسط سه ساله 36 فیصد تفاوت را نشان می دهد (شکل سوم). ولایت های پکتیا، نیمروز، کندز و فاریاب بیشترین صدمه را دیده اند چنانچه تناسب مذکور در ماه می 50 فیصد پائینتر از حد اوسط بود. خوست یگانه ولایتی بود که تناسب مذکور در آن از حد اوسط پائین نرفت.

شکل اول: انحرافات تراکم بارندگی فصلی، از اکتوبر 2019 الی می 2020

منبع: FEWS NET/USGS

شکل دوم: نرخ هفته وار مواد غذایی اولیه به کیلوگرام در بازار های کابل، از جنوری الی می 2020؛ خطوط آبی نمایانگر زمانی هستند که بالای افغانستان تعزیرات وضع شده بودند

منبع: FEWS NET به اساس اطلاعات WFP

در نتیجه بارندگی های بالاتر از حد نورمال در جریان فصل مرطوب سال 2019/20، وضعیت چراگاه ها در حال حاضر در اکثر مناطق کشور در حد متوسط ویا بالاتر از آن قرار دارد که منجر به بهبود وضعیت بدنی و تولد و تناسل مویشی شده است. تا هنوز در فصل جاری کدام مریضی حیوانی غیر معمول قابل ملاحظه گزارش نشده است. بگونه اوسط، قیمت مویشی بین اپریل و می سال 2020 ثابت باقی ماند. به سطح ملی، قیمت مویشی در ماه می 14 فیصد بلندتر از نرخ مویشی در عین دوره زمانی سال گذشته و 16 فیصد بلند تر از اوسط سه ساله بود. در ماه می بلند ترین قیمت های سال گذشته از ولایت زابل (57 فیصد بلندتر) و ولایت بلخ (56 فیصد بلند تر) گزارش شدند. در ولایت بادغیس که وضعیت مویشی آن از سال 18/2017 بدینسو به تدریج رو به بهبود رفته است، قیمت مویشی نسبت به اوسط سه ساله 66 فیصد بلندتر است که نسبت به اوسط تمام ولایات بلندتر می باشد.

با اینحال، بهبود در نرخ مویشی برای جبران نرخ بلند مواد غذایی کافی نبوده است. بنابراین نسبت معادلت مویشی و آرد گندم بین ماه های اپریل و می به اندازه 4 فیصد نامتعادل شد تا نسبت به سال گذشته 19 فیصد و نسبت به اوسط سه ساله 22 فیصد کمتر شده باشد (شکل سوم). کمترین تناسب ها نسبت به اوسط از ولایت های ارزگان، لغمان، پکتیا و کابل گزارش گردیده اند. بادغیس یگانه ولایتی بود که در آن تناسب مذکور (19 فیصد) در ماه می بگونه قابل ملاحظه نسبت به اوسط بلند تر بود.

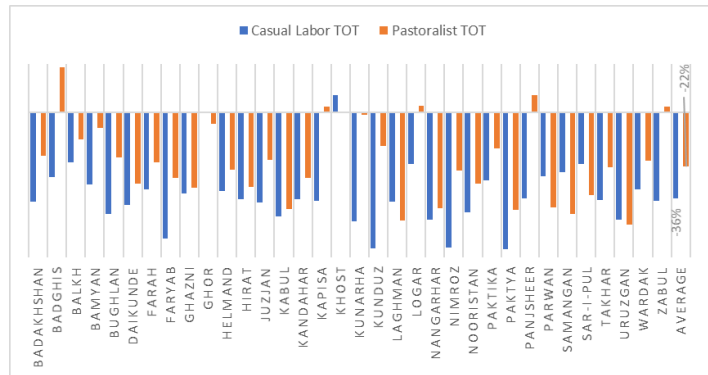
به اساس گزارش سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) بین ماه های جنوری و می 2020 بیشتر از 300000 پناهنده بدون اسناد افغان از ایران و پاکستان به کشور عودت نمودند که صرف 13 فیصد شان حین ورود به کشور کمک های بشردوستانه دریافت نمودند (شکل چهارم). از میان همه عودت کننده گان، اکثریت مطلق شان (بیشتر از 99 فیصد) از ایران بازگشته اند. همزمان به اعلان شدن کوئید 19 به حیث پاندمی در مارچ سال 2020 موج بزرگی از پناهنده گان افغان از کشور ایران از راه هرات وارد افغانستان شدند. ایران از اولین کشور هایی بود که پاندمی در آنها آغاز گردید. در نتیجه عودت کننده گان به گسترش ویروس کرونا در کشور کمک کردند طوریکه ویروس ابتدا در ولایت هرات پخش گردید و سپس با رفتن عودت کننده گان به ولایت های مربوطه شان، به آن ولایت ها نیز گسترش یافت. پاندمی ویروس کرونا اقتصاد ایران را شدیداً لطمه زد که در نتیجه فرصت های کاری برای همه به شمول افغانهای مقیم در ایران کاهش یافت. در نتیجه به اساس معلومات مخبرین کلیدی، حجم حواله جات پولی ایران از آغاز پاندمی به گونه قابل ملاحظه کاهش یافت.

طبق گزارش های جدید UNOCHA، تقریباً 86400 نفر به سبب جنگ ها در 27 ولایت کشور از جنوری الی می سال 2020 از خانه های شان بیجا شدند. این مجموعه که نسبت به مجموعه عین دوره زمانی سال گذشته به گونه قابل ملاحظه کمتر است، حد اقل قسماً به امضای توافقنامه میان ایالات متحده امریکا و طالبان مؤرخ 29 فیبروری سال 2020 عطف می گردد. از میان 86400 بیجا شده گان داخلی، حدود 52000 (60 فیصد) آنها کمک بسته های مواد غذایی ویا هم پول نقد برای غذا را در زمان بیجا شدن دریافت کردند. به اساس پلان و اکشن بشردوستانه افغانستان (بازنگری در جون 2020) بسته های مواد غذایی که به بیجا شده گان داخلی توزیع می شوند یک بسته کمکی یک مرتبه بی سه ماهه است که برای فراهم ساختن 2100 کالوری فی شخص فی روز کافی می باشد. در طول سال 2020 بیشترین تعداد بیجا شده گان داخلی در زون شرق کشور قرار داشتند.

به اساس آخرین سروی ملی تغذی (NNS) که در سال 2013 اجرا گردید، شیوع سو تغذی حاد جهانی (GAM) به سطح ملی در زمان جمعآوری اطلاعات 9.5 فیصد بود (95% CI 8.7 – 10.4). طبق آخرین معلومات حاصله از سروی، سو تغذی حاد هنوز هم یکی از بزرگترین نگرانی ها در قسمت اعظم افغانستان تلقی می گردد. سروی SMART که بین ماه مارچ الی اپریل 2020 در ولایت ننگرهار توسط مؤسسه اقدام بر علیه گرسنگی (AAH) اجرا گردید، نشان می دهد که شیوع سو تغذی حاد جهانی، که به اساس وزن به اساس قد (WHZ) برای اطفال 6 الی 59 ماهه اندازه گیری می شود، 9.6 فیصد بود (95% CI 7.5 - 12.2) که به اساس چارچوب IPC به حیث "هشدار" طبقه بندی می شود. به هر حال، عین سروی نشان می دهد که شیوع سو تغذی حاد جهانی به اساس اندازه گیری قطر بازو 10.1 فیصد (95% CI 7.9 - 12.9) بود که نشاندهنده یک وضعیت تغذی "جدی" می باشد. در ولایت نیمروز شیوع سو تغذی به اساس قطر بازو در اطفال 6 الی 59 ماهه حدود 8.4 فیصد (95% CI 6.1 – 11.7) و در ولایت پروان 8.1 فیصد (95% CI 5.8 - 11.2) تخمین گردید. هر دو ولایت در وضعیت "هشدار تغذی طبقه بندی شده اند.

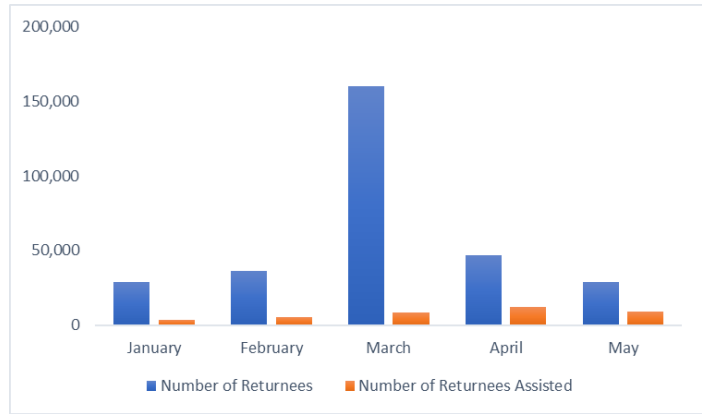
طبق داده های مدیریت جامع سو تغذی حاد (IMAM) حاصله از ریاست تغذی عامه (PND) وزارت صحت عامه جمهوری اسلامی افغانستان، نزدیک به 132000 طفل زیر سن پنج سالگی بین ماه های مارچ و می سال 2020 مصاب به سو تغذی حاد تشخیص گردیده و در برنامه IMAM شامل گردیدند. از جمله مشمولین مذکور، 104000 طفل (79 فیصد) مؤفقا نه تداوی شدند. با اینحال، شمولیت اطفال مصاب به سو تغذی در ماه های اپریل و می به گونه قابل ملاحظه کاهش یافت و میزان آن نسبت به عین دوره زمانی سال گذشته کمتر بود. محدودیت ها بالای گشت و گذار و هراس از مصاب شدن به ویروس کرونا در کلینیک ها و شفابخانه ها احتمالاً در کاهش شمولیت اطفال مصاب به سو تغذی در برنامه ها در جریان شیوع ویروس کرونا در افغانستان نقش داشت.

شکل سوم: شرایط داد و ستد برای کارگران و مالداران در ولایت های افغانستان، می 2020 در مقایسه با اوسط سه ساله

منبع: FEWS NET به اساس اطلاعات وزارت زراعت، آبیاری و مالداری

شکل چهارم: شمار عودت کننده گان از ایران و پاکستان، و وضعیت کمک های اختصاص یافته به آنها از جنوری الی می 2020

منبع: FEWS NET به اساس اطلاعات IOM

در ختم ماه اپریل، حکومت جمهوری اسلامی افغانستان توزیع نان خشک را به خانواده های بی بضاعت در کابل و بعداً در سایر شهر های افغانستان آغاز نمود. در ابتدا برنامه طوری طراحی شده بود که دارای سه مرحله باشد. در جریان مرحله اول هر خانواده مستحق روزانه دو قرص نان فی عضو خانواده دریافت می کرد (بگونه میانگین 10 قرص نان فی خانواده). به اساس اطلاعات شاروالی کابل، در مرحله اول که 40 روز دوام کرد و 311320 خانواده را در کابل تحت پوشش قرار داد، به تعداد 15 میلیون قرص نان توزیع گردید. وزارت مالیه گزارش می دهد که در مرحله اول این برنامه بیش از 36 میلیون دالر مصرف گردید که از آن جمله 14.8 میلیون دالر در کابل به مصرف رسید. این برنامه بعد از رفع شدن قیود قرنطینه، حد اقل قسماً به علت محدودیت های بودجوی، متوقف گردید.

رویه مرفته و ویروس کرونا بالای نفوس دهاتی تاثیرات کمتری داشته است و خانواده های روستایی توانسته اند منابع معیشتی شان را حفظ کنند. با آغاز فصل حاصل برداری در مناطق کم ارتفاع افغانستان بسیاری از فرصت های معیشتی روستایی مانند کار روزمزد در بخش زراعت دوباره فراهم گردیده اند. در نتیجه دسترسی بیشتر به مواد غذایی از کشت و کار خودی و عواید از فرصت های کار روزمزد، نتایج مصنویت غذایی در بسیاری از مناطق روستایی بهبود یافته اند. با اینحال، با توجه به کثرت تعداد مزدور کاران و کم بودن فرصت ها، بسیاری از خانواده های فقیر قادر به تهیه مایحتاج ضروری غیر غذایی شان نبوده اند که در نتیجه در اکثر ساحات روستایی نتایج فشار (مرحله دوم IPC) حاکم بوده اند. در عین زمان بعضی از مناطقی که هنوز حاصلات زراعتی امسال شان را برداشت نکرده اند (در شمالشرق و ارتفاعات مرکزی) ویا مناطقی که جنگ بالای معیشت شان تاثیرات ناگوار جدی داشته است، هنوز هم در مرحله بحران (مرحله سوم IPC) قرار دارند. علاوه بر آن، خانواده هایی که عموماً بالای حواله جات پولی از ایران اتکا داشته اند، بخصوص در مناطق شمالی و ارتفاعات مرکزی، در میان به شدت متضرر شده گان قرار داشته و نتایج بحران (مرحله سوم IPC) برایشان محتمل می باشد.

در مناطق شهری بسیاری از خانواده های بی بضاعت که قاعداً بالای مزدورکاری و تجارت های کوچک اتکا دارند به سبب تاثیرات ویروس کرونا کاهش قابل ملاحظه را در عواید شان تجربه کرده اند. علی الرغم کم شدن قیودات در شهر های بزرگ، بازار کار صرف اندکی بهبود یافته است و خانواده های مذکور هنوز هم با نبود فرصت های کسب عاید مواجه اند. کاهش حواله جات از ایران یک تعداد از خانواده های فقیر شهری، بخصوص در منطقه شمالی، را نیز متاثر ساخته است. در عین حال، نرخ مواد غذایی بگونه غیر معمول بلند بوده است. در نتیجه بعضی از خانواده ها مجبور شده اند تا مواد غذایی را بصورت قرضه خریداری کنند که پول آن را از اقربای شان قرض گرفته می باشند، و بالای کمک های بشردوستانه و زکات حساب می کنند. در نتیجه، با توجه به ناکافی بودن کمک ها، هنوز هم توقع می رود که تعدادی از خانواد ها با کمبود مواد غذایی روبرو باشند. در نتیجه ناکافی بودن عاید برای مرفوع ساختن تمام نیازمندی های غذایی، نتایج بحران (مرحله سوم IPC) و نتایج بالاتر از آن در عرصه مصنویت غذایی برای خانواده های بی بضاعت شهری محتمل می باشند و نیاز است تا خلا های مذکور با کمک های مواد غذایی پر شوند.

پندار ها

سناریوی جون 2020 الی جنوری 2021 به احتمال زیاد بر بنیاد پندار های ملی ذیل استوار می باشد:

- توقع می رود که حاصلات عمده زراعتی به سطح ملی نزدیک به حد اوسط باشند. با آنهم در بعضی مناطق للمی در شمال کشور که در شروع فصل با کمبود بارندگی مواجه بودند، و همچنان در برخی از مناطق شرقی و جنوبی که مرض باعث تضعیف محصولات گردید، تولید پائین تر از حد اوسط متوقع می باشد.
- به اساس گرایش های جهانی و معلومات حاصله از سازمان های برجسته صحتی به شمول سازمان صحتی جهان و دانشکده حفظ الصحت و طب تروپیک لندن، پاندمی ویروس کرونا احتمالاً در کوتاه مدت تا میان مدت (1 الی 6 ماه) دوام خواهد یافت.
- علی الرغم بلند بودن ارقام مصابین ویروس کرونا در افغانستان، با توجه به توانایی محدود حکومت افغانستان در نافذ ساختن قرنطینه بگونه مؤثر ویا فراهم ساختن کمک های غذایی برای شهروندان، اقدامات قرنطینه احتمالاً به پیمانه گسترده در جریان دوره زمانی این سناریو ایقا نخواهند شد. با اینحال، امکان بعضی از اقدامات کنترولی مؤقت و مختص به محلات خاص در جاهایی که ارقام مصابین ویروس کرونا به سرعت در حال افزایش باشد، وجود دارد. انتظار می رود که محدودیت های سرحدی و بسته بودن مکاتب در کوتاه مدت (یک الی سه ماه) ادامه یابد. به اساس گرایش های تاریخی، توقع می رود که سرحد با پاکستان تا حد زیادی بر روی تجارت باز باشد، هر چند در جریان دوره این سناریو احتمال تغییرات در این محدودیت ها وجود دارد.
- به اساس میزان عرضه فعلی و رفع بعضی محدودیت های صادراتی توسط قزاقستان، توقع می رود که در مجموع میزان واردات گندم نزدیک به حد اوسط بوده و برای مرفوع ساختن نیازمندی های واردات افغانستان کافی باشد.
- با در نظر داشت توقعات برای تولید و واردات نزدیک به حد اوسط به سطح ملی، انتظار می رود که نرخ پرچون آرد گندم گرایش های فصلی را تعقیب کند، هر چند در طول دوره این سناریو بالاتر از حد اوسط باقی خواهد ماند. پیشبینی می شود که نرخ برنج در جریان دوره این سناریو ثابت باقی خواهد ماند زیرا پاکستان آنرا بصورت منظم به بازار های افغانستان عرضه می کند.

● با توجه به اینکه تعداد به مراتب بالاتر از حد اوسط پناهنده گان فاقد اسناد افغان در ماه مارچ از ایران به وطن بازگشتند، همچنان با در نظر داشت توقعات مبنی بر کاهش محدودیت های سرحدی و موجودیت فرصت های کاری کمتر از حد اوسط در مناطق شهری افغانستان، انتظار می رود تا بسیاری از افغانها دوباره جهت دریافت فرصت های کاری در میان مدت به ایران بروند گشت. به هر حال، تعداد مجموعی پناهنده گان افغان در خارج – بخصوص در ایران – در مقایسه با دوره قبل از کرونا به سبب نا امنی در مسیر های سفر و وضعیت نابسامان اقتصادی در ایران احتمالاً پائین تر از حد نورمال باقی خواهند ماند. توقع می رود تا این حالت باعث آن گردد که حجم حواله جات پولی از ایران کاهش یابد. انتظار می رود که حواله جات پولی کشور های منطقه خلیج فارس تغییر نکنند.

● انتظار می رود که عواید ناشی از فروش غله جات و میوه در جریان دوره این سناریو بدون تغییر باشد.

● توقع می رود که به سبب رکود عمومی اقتصادی، دسترسی به فرصت های کاری غیر زراعتی – بخصوص در بازار های عمده شهری – در کوتاه مدت و میان مدت پائین تر از حد اوسط باشد. دسترسی به فرصت های کاری زراعتی احتمالاً نزدیک به حد نورمال خواهد بود.

● با توجه به وضعیت مطلوب چراگاه ها، وضعیت بدنی و تکثری مواشی احتمالاً نزدیک به حد اوسط خواهد بود، و توقع هیچ نوع مهاجرت کتلوی مواشی نمی رود. با در نظر داشت قیمت های بالاتر از حد اوسط فعلی، قیمت مواشی احتمالاً در دوره زمانی سناریوی حاضر اندکی بالاتر از حد اوسط خواهد بود. در جریان ماه جولای به سبب عید سعید اضحی، پیشبینی می شود که قیمت مواشی نسبت به مابقی فصل چنانچه معمول است بلندتر خواهد بود.

● با توجه به بارندگی فصل دوم (مارچ – می) و میزان دسترسی فعلی به آب، توقع می رود تا نزدیک به حد متوسط زمین تحت کشت فصل دوم بخصوص برنج و جواری قرار خواهد گرفت. انتظار می رود تا تولید این محصولات نزدیک به حد اوسط بوده و حاصل آن در ماه های سپتامبر – اکتوبر 2020 برداشته شود.

● با در نظر داشت توقعات برای حاصلات اول و دوم فصل، انتظار می رود که میزان ذخایر مواد غذایی خانواده ها در طول دوره زمانی سناریوی حاضر نزدیک به حد اوسط باقی بماند. بسیاری از خانواده های فقیر احتمالاً قادر خواهند بود تا ذخایر غذایی شان را تا حوالی دسامبر سال 2020 برسانند. همگام با پیشرفت فصل قحطی ذخایر مواد غذایی تعداد فزاینده خانواده های فقیر به اتمام خواهد رسید و ایشان به خرید از بازار و دریافت کمک های جنسی از طرف نهاد های خیریه وابسته خواهند شد.

● انتظار می رود که با گرم شدن هوا در فصل تابستان نا امنی و جنگ ها نیز شدت کسب کنند. در این مدت زمان احتمال افزایش تعداد بیجا شده گان داخلی می رود.

● با توجه به دسترسی کمتر از حد اوسط به عاید و نرخ بالاتر از حد اوسط غذا، شیوع سو تغذی حاد، به ویژه در کوتاه الی میان مدت در مناطق شهری، به سطح ملی احتمالاً در دوره زمانی سناریوی حاضر افزایش خواهد یافت. میزان بلندتر سو تغذی حاد در ولسوالی های نا امن به سبب بیجا شدن از خانه و کاشانه، اخلاص معیشت و کاهش دسترسی به خدمات صحتی و تغذی نیز محتمل است.

● به سبب تأثیرات ویروس کرونا توقع می رود که حجم کمک های بشردوستانه در طول سال 2020 بالاتر از حد اوسط باشد. طبق معلومات FSAC، فراهم سازی بسته های دو ماهه کمک های غذایی بشردوستانه که ارزش آن بگونه متوسط به 70 دالر امریکایی در ماه می رسد (10 دالر فی عضو خانواده در یک ماه؛ حد اوسط تعداد اعضای خانواده 7 نفر) برای سه میلیون نفر بیشتر در ساحات شهری تا حد زیادی به مثابه بخشی از پاسخ به کووید 19 تمویل می گردد، هرچند پلان های توزیع آن هنوز نهایی نشده اند.

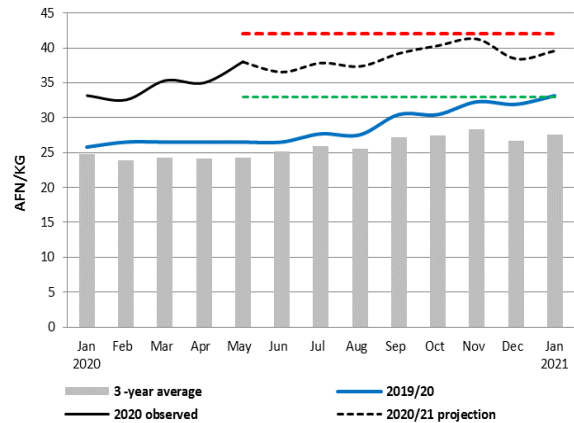
● به اساس پیشگویی های مقدماتی، در آغاز فصل اکتوبر 2020 الی جنوری 2021 مقدار بارندگی کمتر از حد اوسط خواهد بود. با اینحال، کشت و کار در حالت متوسط قرار خواهد داشت زیرا قسمت اعظم گندم زمستانی از نوع آبی است.

نتایج بسیار محتمل مصنویت غذایی

در بسیاری از مناطق روستایی انتظار می رود که تولید نزدیک به حد اوسط زراعتی و تولید خوب مواشی در وضعیت مصرف مواد غذایی در دوره بین ماه جون الی سپتامبر که خانواده ها مواد غذایی را از تولیدات خودی بدست می آورند، بهبود را رونما سازد. در جریان این مدت زمان، توقع می رود که اکثر خانواده های روستایی احتمالاً قادر خواهند بود تا تمام مایحتاج مصرف مواد غذایی شان را مرفوع سازند و وضعیت مصنویت غذایی شان در کتگوری "فشار" قرار خواهد داشت (مرحله دوم IPC). سر از ماه دسامبر سال 2020، توقع می رود که ذخایر مواد غذایی تعداد فزاینده خانواده ها به اتمام رسیده و ایشان به خرید از بازار وابسته شوند. با توجه به ضعف بازار کار و احتمال بلند بودن نرخ مواد غذایی اولیه نسبت به حد اوسط، دسترسی خانواده ها به مواد غذایی احتمالاً محدود خواهد بود و نتایج بحران (مرحله سوم IPC) احتمالاً در بعضی از مناطق در ماه جنوری سال 2020 پدیدار خواهند گردید.

در بسیاری از ارتفاعات مرکزی فصل قحطی الی برداشته شدن حاصلات گندم زمستانی در ماه جولای/اگست ادامه خواهد یافت. با آغاز فصل حاصل برداری، بسیاری از خانواده های فقیر در این مناطق در مصرف غذایی شان بهبود احساس خواهند کرد و نتایج مصنویت غذایی شان از جون الی سپتامبر سال 2020 به "فشار" (مرحله دوم IPC) ارتقا خواهد نمود. با اینحال، ذخایر این خانواده ها صرف چند ماه محدود دوام می آورد. بدین لحاظ، همزمان با آغاز فصل قحطی در ماه های نوامبر/دسامبر، توقع می رود که ذخایر مواد غذایی تعداد زیادی از خانواده ها فروکش کند که در نتیجه آن خانواده ها احتمالاً قادر به برآورده ساختن تمام

شکل پنجم: نرخ فعلی و پیشبینی شده آرد گندم در بازار هال کابل، از جنوری 2020 الی جنوری 2021

منبع: محاسبات FEWS NET به اساس اطلاعات وزارت زراعت، آبیاری و مالداری

نیازمندی های غذایی شان نخواهند بود که بدان لحاظ در تمام طول مدت باقیمانده دوره پیشبینی شده احتمال نتایج بحران (مرحله سوم IPC) وجود دارد. در مناطق مرتفع ولایت بدخشان، جاییکه حاصل برداری تا هنوز آغاز نشده است، توقع می رود که نتایج بحران (مرحله سوم IPC) الی ماه سپتامبر دوام نمایند که بعداً همزمان با برداشت حاصلات گندم در ماه اکتوبر/نوامبر نتایج فشار (مرحله دوم IPC) پدیدار خواهند گردید.

در عین حال در مناطق شهری خانواده های فقیر زیادی به سبب دسترسی به فرصت های کاری کمتر از حد اوسط و قیمت بالاتر از حد اوسط مواد غذایی احتمالاً کماکان با قدرت خرید کمتر مواجه خواهند بود. خانواده های فقیر به علت کاهش فرصت های کسب عاید احتمالاً به خرید مواد غذایی کمتر مغذی و غیر دلخواه و صرف مقادیر کمتر غذا ادامه خواهند داد. خانواده های شهر نشین که کمک های غذایی بشردوستانه دو ماهه را دریافت می کنند ممکن تا زمانی که کمک ها دوام می آرند با نتایج فشار (مرحله دوم IPC) مواجه باشند اما با ادامه فصل خشکسالی ممکن با بحران (مرحله سوم IPC) روبرو شوند.

بیجا شده گان داخلی توانایی حفظ معیشت و کشت زمین های شان را از دست داده اند. در نتیجه، بیجا شده گان تازه که بسته های کمی بشردوستانه سه ماهه را دریافت می کنند در طول مدت سه ماه پس از بیجا شدن شاید با نتایج فشار (مرحله دوم IPC) و بعد از آن به علت نبود فرصت های کاری با نتایج بحران (مرحله سوم IPC) روبرو باشند. جنگ و آفات طبیعی علاوه بر آنکه سبب بیجا شدن مردم می شوند، احتمالاً دسترسی آنها به خدمات صحتی و تغذی را نیز کاهش خواهند داد که این امر به نوبه خود ممکن باعث بدتر شدن وضعیت تغذی گروه های بیشتر آسیب پذیر مانند اطفال زیر سن پنج سالگی و زنان باردار و شیرده گردد (PLWs).

حوادثی که ممکن در پیشبینی تغییر بیاورند

حوادث ممکنه طی هشت ماه آینده که میتواند در محتمل ترین سناریو تغییر ایجاد کنند:

ساحه	رویداد	تأثیرات بالای نتایج مصنویت غذایی
ملی	بسته ماندن سرحدات و یا عدم آغاز دوباره مهاجرت برای کار در حد پیشبینی شده	این امر در تمام افغانستان اعم از شهر ها و دهات باعث تداوم محدودیت دسترسی به عاید در خانواده هایی خواهد گردید که برای ابقای معیشت بالای مهاجرت برای کار و حواله جات متکی اند که البته بالای نتایج مصنویت غذایی تأثیرات منفی خواهد داشت طوریکه در میان آنهایی که به شدت متأثر شده اند ممکن حالت بحران (مرحله سوم IPC) و یا بدتر از آن به وجود آید.
ملی	بسته شدن دوباره سرحد پاکستان در دوره بین ماه های جون الی سپتامبر	این حالت خانواده هایی را که باغداری می کنند متضرر خواهد ساخت و احتمالاً عواید ناشی از فروش غله جات را کاهش خواهد داد طوریکه بیشترین آسیب را منطقه جنوبی متحمل خواهد گردید. هنوز هم نتایج فشار (مرحله دوم IPC) به سطح ساحوی متوقع خواهند بود.
ملی	بدتر شدن پاندمی کووید 19 نسبت به آنچه پیشبینی می شود	تأثیرات مستقیم بالای خانواده های متضرر میتواند شامل کاهش فرصت های کاری برای اعضای خانواده، افزایش مصارف صحتی و بدتر شدن وضعیت صحت روانی باشد. تأثیرات غیر مستقیم ممکن عبارت از تأثیرات بیشتر بالای کسب عاید و نرخ مواد غذایی باشد. علاوه بر آن، صادرات افغانستان در بازار های جهانی با محدودیت های جدی تر روبرو خواهند گردید که بالای عواید به سطح خانواده و ملی اثرگذار خواهد بود. خانواده هایی که بیشتر از همه متضرر شده باشند احتمالاً با نتایج بحران (مرحله سوم IPC) و یا بدتر از آن روبرو خواهند گردید.
ملی	افزایش غیر معمول نرخ مواد غذایی به سبب کووید 19	این حالت قدرت خرید خانواده های بی بضاعت را هر چه بیشتر تضعیف خواهد نمود که تأثیرات آن بصورت مشخص بالای خانواده های شهری متکی بر بازار بیشتر خواهد بود، اما توقع خواهد رفت تا خانواده های روستایی را نیز بگونه فزاینده متأثر سازد زیرا در حوالی ماه دسامبر ذخایر مواد غذایی به تحلیل می روند. این به نوبه خود احتمالاً باعث خواهد شد تا خانواده های بیشتری به مرحله بحران (مرحله سوم IPC) یا بدتر از آن برسند و نیز خرابتر شدن وضعیت ساحات روستایی و داخل شدن آنها به مرحله بحران (مرحله سوم IPC) را همزمان با ادامه فصل قحطی رقم خواهد زد.
ملی	موافقتنامه صلح میان حکومت افغانستان و گروه طالبان	این حالت احتمالاً باعث کاهش سطح خشونت ها خواهد گردید. تلفات و آمار بیجا شده گان احتمالاً کاهش خواهند یافت. در سال های بعدی تأثیرات مثبت بالای معیشت تجربه خواهد شد.

موارد قابل نگرانی

در زمانیکه در اواخر ماه اپریل ساحات قابل نگرانی شناسایی می شدند، FEWS NET مصروف بررسی گزارش های مبنی بر بارندگی های غیر معمول، محدودیت های سرحدی و سایر تأثیرات کووید 19 بالای ولایت های مذکور بود. در روشنی معلومات اضافی حاصله از ساحه، تحلیل FEWS NET این است که این ساحات نسبت به پیشبینی ابتدایی با مشکل کمتر مصنویت غذایی روبرو خواهند شد.

ولایت ننگرهار

وضعیت فعلی

طبق اطلاعات بدست آمده از منابع، به سبب بارندگی های بالاتر از حد اوسط از ماه اپریل الی می سال 2020 میتوان توقع داشت که مرض سرخک در گندم و قرغنه در سبزیجات حاصلات اقلام مذکور را در مقایسه با سال گذشته به اندازه 10 الی 20 فیصد کاهش دهد. به علت پائین بودن کیفیت گندم نرخ آن در سرخرمن طبق گزارشات مشاهدین ساحوی پائین تر بود که بالای عاید تولید کننده گان گندم در این ولایت تأثیرات منفی از خود بجا گذاشته است. در حال حاضر حاصلبرداری سبزیجات و ترکاری مانند پیاز، کچالو، بادنجان رومی و سایر اقلام فصلی دوام دارد. بنابر بسته شدن سرحد با پاکستان در اواخر ماه جون، سبزیجات و ترکاری پاکستانی از طریق این ولایت داخل افغانستان شده نتوانست که در نتیجه آن تقاضا برای سبزیجات و ترکاری این ولایت در داخل این ولایت و خارج از آن بیشتر بود. این امر باعث افزایش عاید تولید کننده گان سبزیجات و میوه در ولایت ننگرهار گردید. در مناطق روستایی ننگرهار، گندم و سبزیجات منبع اصلی عاید برای خانواده های روستایی اند.

در عین زمان نرخ مواد غذایی اولیه به شمول آرد گندم، روغن و لوبیا در حد قابل ملاحظه ی بالاتر از حد اوسط باقی مانده است. در بازار جلال آباد بین ماه های اپریل و می نرخ آرد گندم 4 فیصد دیگر هم بلند رفت تا نسبت به سال گذشته 40 فیصد و نسبت به اوسط سه ساله 50 فیصد بلندتر باشد. در عین حال مزد مزدورکاری بین ماه های اپریل و می ثابت باقی ماند هرچند 33 فیصد پائین تر از همین وقت در سال گذشته و 17 فیصد پائین تر از اوسط سه ساله بود. بلند بودن نرخ مواد غذایی در حد قابل ملاحظه نسبت به حد اوسط و پائین بودن مزد قدرت خرید خانواده های متکی به بازار را محدود ساخته است.

در مناطق شهری مانند شهر جلال آباد خانواده های فقیر عمدتاً بالای کار روز مزد و داد و ستد های کوچک متکی اند. در ماه های تابستان کارگران ماهر قاعدتاً به پاکستان مهاجرت می کنند و در آنجا به اندازه کافی پول در می آورند تا ضروریات غذایی و غیر غذایی خانواده های شان را برآورده سازند. اما بنابر بسته شدن سرحد در سال جاری کارگران مذکور به پاکستان رفته نتوانستند. این امر 5 فیصد خانواده ها را که برای معیشت بالای مهاجرت کاری وابسته اند به شدت متضرر ساخت. علاوه بر آن، اندازه حواله جات پولی از پاکستان و ایران به این ولایت در حد قابل ملاحظه ی کاهش یافته است که باعث کاهش عاید خانواده های بی بضاعت در شهر ها و دهات این ولایت شده است.

بعد از امضای موافقتنامه صلح میان ایالات متحده آمریکا و گروه طالبان طبق گزارش ها رویداد های امنیتی در این ولایت کاهش یافته اند. اما با وصف آنهم طبق گزارش UNOCHA تقریباً 28000 تن از جنوری الی می سال 2020 به سبب جنگ ها در منطقه شرقی خانه های شان را ترک نمودند که اکثر شان در شهر جلال آباد جابجا شده اند که از آنجمله حدود 55 فیصد بیجا شده گان یا بسته های کمی غذایی ویا پول نقد برای غذا را بدست آوردند. این بیجا شده گان تعداد افرادی را که بالای فرصت های اندک کاری در جلال آباد رقابت می کنند افزایش داده و بالای معیشت از قبل ضعیف فقرای شهری این ولایت فشار وارد نموده است.

طبق یافته های یک سروی SMART که توسط AAH از 30 مارچ الی 7 اپریل 2020 انجام یافت و تمام 22 ولسوالی ولایت ننگرهار را پوشش داد، حدود 27 فیصد خانواده ها از نداشتن غذای کافی خبر دادند (2.4 فیصد به حیث Poor FCS و ۲.۲۴ فیصد به حیث Borderline FCS راجستر شده اند)، و حد اقل 42 فیصد حد متوسط و بلند مجادله طبق شاخص ستراتیژی های مجادله ی کاهش یافته (rCSI) خود را راجستر کردند. عین سروی تخمین نمود که شیوع سو تغذی حاد بین اطفال 6 الی 59 ماهه به اساس اندازه گیری قطر بازو 9.6 فیصد (12.2 - 7.5 CI 95%) و شیوع سو تغذی وخیم 1.8 فیصد بود (1.0 - 95% CI 3.3). با این وصف، طبق اندازه گیری های MUA، شیوع سو تغذی حاد اندکی بلند تر یعنی 10.1 فیصد (12.9 - 7.9 CI 95%) و شیوع سو تغذی وخیم 2.4 فیصد سنجش گردید (3.9 - 1.5 CI 95%). طبق سنجش های MUAC، وضعیت تغذی در ولایت ننگرهار در سطح "هشدار" تلقی می شود، اما به اساس سنجش های MUAC در سطح "جدی" طبقه بندی می گردد. میزان مرگ و میر عام 0.46 (0.81 - 0.26 CI 95%) و مرگ و میر اطفال زیر پنج سال 0.52 (1.35 - 0.20 CI 95%) بود که هر دو پائین تر از قدمه اضطرابی اند. تخمین های اخیر سو تغذی حاد نسبت به آنچه توسط سروی SMART در ولایت ننگرهار در سال ۲۰۱۶ دریافت گردیده بود، کمتر است، هرچند سطوح اطمینان متداخل تشخیص کرایش ها را ناممکن می سازد. در سال 2016 شیوع سو تغذی حاد طبق اندازه گیری قطر بازو 12.6 فیصد (15.5 - 10.1 CI 95%) و شیوع سو تغذی وخیم 3 فیصد (4.7 - 1.9 CI 95%) بود.

در ساحات روستایی توقع می رود که بسیاری از خانواده های فقیر غذای مورد نیاز خود را از حاصلات بدست آمده تهیه نموده و از فروش محصولات شان و همچنان از طریق کار در سکتور زراعتی در مزارع میوه و سبزیجات یک اندازه عاید بدست بیاورند. خانواده های مذکور احتمالاً قادر به مرفوع ساختن حد اقل نیازمندی های غذایی شان هستند اما تمام ضروریات غذایی غیر ضروری شان را برآورده ساخته نمی توانند که در نتیجه نتایج "فشار" (مرحله دوم IPC) متوقع می باشد. در نتیجه دسترسی کمتر از حد اوسط به عاید و بلند بودن نرخ مواد غذایی، بسیاری از خانواده های متکی بر بازار در این ولایت، بخصوص در ساحات شهری، احتمالاً با نتایج بحران (مرحله سوم IPC) مصنوعیت غذایی روبرو اند، بنابر آن به کمک های بشردوستانه نیاز است تا خلا های مصرفی را پر نموده و از معیشت حفاظت کند. خانواده های بیجا شده در ولایت ننگرهار در حال حاضر علی الرغم دریافت یک سلسله کمک های بشردوستانه توسط مؤسسات امداد رسان، احتمالاً با کمبود مواد غذایی و نتایج بحران (مرحله سوم IPC) مواجه اند.

پندار ها

بر علاوه پندار های ملی فوق الذکر، محتمل ترین سناریو برای ولایت ننگرهار بر مبنای پندار های ذیل بنا یافته است:

- توقع می رود که ذخایر گندم بسیاری از خانواده های روستایی تقریباً تا جنوری سال 2021 دوام بیاورند.
- از آنجائیکه گمان می رود که بالای عبور و مرور مرزی محدودیت وضع شود، مهاجرت کاری به پاکستان در کوتاه مدت احتمالاً به گونه چشمگیر کاهش خواهد یافت. در نتیجه، در خلال این مدت زمان مقدار حواله جات پولی از پاکستان به این ولایت به گونه قابل توجه کاهش خواهد یافت.
- طبق معلومات حاصله از شرکا، توقع می رود که کمک های غذایی بشردوستانه در ولایت ننگرهار در جریان ماه جولای الی اکتوبر سال 2020 در چوکات برنامه های مختلف غذا و پول نقد، به بیشتر از 200000 فرد برسد. به هر حال، این کمک تا هنوز برنامه ریزی و تمویل نشده است و محتمل نمی باشد، فلذا در تحلیل نتایج پیشبینی شده در نظر گرفته نشده است.

نتایج بسیار محتمل مصنوعیت غذایی

توقع می رود که بسیاری از خانواده های روستایی تا جنوری 2021 کماکان بالای ذخایر مواد غذایی شان اتکا داشته باشند. با اینحال، بسیاری از خانواده های فقیر روستایی که بالای حواله جات پولی متکی بوده و یا خانواده هایی که حاصلات گندم شان توسط مرض سرخک و یا سایر امراض نباتی متاثر شدند احتمالاً با کمبود عاید روبرو خواهند شد. خانواده های متکی بر مهاجرت های کاری نیز در کوتاه مدت با کمبود عایدات مواجه خواهند بود. با در نظر داشت این موضوع، میتوان انتظار داشت که بسیاری از خانواد ها برای برآورده ساختن نیازمندی های ضروری غذایی شان پول قرض کرده و یا به مصرف نمودن مواد غذایی غیر مطلوب روی بیاورند، در حالیکه نتایج فشار (مرحله سوم IPC) دست کم الی جنوری 2021 متوقع خواهند بود.

علی الرغم کمتر شدن اقدامات کنترولی، بسیاری از خانواده های فقیر شهر نشین که بیشتر بالای کار روزمزد، داد و ستد های کوچک و خدمات ترانسپورتی روزمره (مانند ریکشا) اتکا دارند، حد اقل الی جنوری 2021 کماکان با نتایج بحران (مرحله سوم IPC) روبرو خواهند بود. ایشان بدون کمک های بشردوستانه قادر به مرفوع ساختن ضرورت های ضروری غذایی و غیر غذایی شان نخواهند بود. توقع می رود که خانواده های شهری که کمک های غذایی بشردوستانه دریافت می کنند تا زمان دوام یافتن این کمک ها با نتایج فشار (مرحله دوم IPC) مواجه بوده و اما با ادامه یافتن موسم قحطی، چون حسب توقع فرصت های عایداتی نیز کمتر از حد اوسط خواهند بود، به نتایج بحران (مرحله سوم IPC) نزول کنند.

ولایت بلخ

وضعیت کنونی

در ساحات روستایی و بیروس کرونا بالای فعالیت های زراعتی تاثیرات اندکی داشته است. طبق گزارش ها زمین های زراعتی اعم از آبی و للمی به درجه متوسط زیر کشت رفتند، که البته وسعت کشت و کار نسبت به سال گذشته گسترده تر بود. کشت تخم های روغنی و باغداری به موقع صورت گرفت. در آغاز فصل مرطوب سال 20/2019 از کسر بارندگی ها گزارش داده شد، اما بعد ها در اواخر فصل با بیشتر شدن بارندگی کسر بوجود آمده جبران گردیده و زمینه برای پخته شدن حاصلات مساعد گردید.

همانند سایر ولایت ها در این ولایت نیز تدابیر مربوط به عدم گسترش ویروس کرونا رویدست گرفته شده اند به شمول قرنطین در شهر های بزرگ که از اوایل ماه اپریل الی اواخر ماه می ادامه داشت. محدودیت های مذکور در جریان دوره قرنطین باعث افزایش نرخ و نوا گردیده و کسب عاید در شهر ها را به شدت لطمه زدند. ولایت بلخ نیز از سرازیر شدن موجی از عودت کننده گان از ایران و کاهش قابل ملاحظه در حواله جات از ایران، پاکستان و ترکیه به سبب ویروس کرونا خیر داده است.

طبق اطلاعات حاصله از وزارت زراعت، آبیاری و مالداری، نرخ آرد گندم در مارکیت مزار بین ماه های اپریل و می ثابت باقی ماند اما نسبت به عین زمان در سال گذشته 37 فیصد و نسبت به اوسط سه ساله 50 فیصد بلند تر بود. در نتیجه، تناسب میان کار روزمزد و غذا 13 فیصد کمتر از عین زمان در سال گذشته و 21 فیصد پائین تر از اوسط سه ساله بود. بر علاوه، افزایش نرخ گوسفند تا سرحد بالاتر از حد اوسط برای جبران افزایش نرخ گندم کافی نبوده است. در نتیجه، تناسب مالداری میان مویشی و آرد گندم نیز 11 فیصد پائین تر از حد اوسط باقی ماند.

در مناطق روستایی بسیاری از خانواده ها از مواد غذایی که خود شان کشت و حاصلبرداری کرده اند، استفاده می کنند. با اینحال، فرصت های کاری، فروش صنایع دستی و حواله های پولی از کوئید 19 صدمه جدی را متحمل شده و هنوز به حالت عادی برنگشته اند. در نتیجه، بسیاری از خانواده های فقیر احتمالاً توانایی مرفوع سازی تمام نیازمندی های ضروری غیر غذایی خود را نداشته باشند، که این حالت با نتایج فشار (مرحله دوم IPC) منطبق می باشد. در مناطق شهری توقع می رود که اقتصاد خانواده ها توسط کاهش فرصت های کاری و کاهش حواله ها نیز متضرر شود. بنابر نبود وسایل معیشت بدیل، وابستگی به بازار ها برای مواد غذایی و کمک های بشردوستانه ناکافی بسیاری از خانواده های فقیر شهری قادر به مرفوع سازی تمام نیازمندی های اقتصادی شان نبوده و نتایج بحران (مرحله سوم IPC) متوقع می باشد.

پندار ها

بر علاوه پندار های ملی فوق الذکر، محتمل ترین سناریو برای ولایت بلخ بر مبنای پندار های ذیل بنا یافته است:

- توقع می رود که ذخایر مواد غذایی خانواده های بسیار فقیر تا نوامبر 2020 به پایان برسند. در یک سال نورمال ذخایر گندم پنج تا شش ماه و عرضه سبزیجات و ترکاری چهار تا پنج ماه دوام می کند.
- دسترسی به بازار ها در مناطق روستایی ممکن بعضی اوقات در جریان زمستان در طول ماه های دسامبر 2020 الی جنوری 2021 محدود باشد.

محتمل ترین نتایج مصنوعیت غذایی

در مناطق روستایی بسیاری از خانواده ها ممکن از مواد غذایی که خود شان کشت و حاصلبرداری کرده اند و نیز از عاید حاصله از فروش تولیدات شان استفاده کنند فلذا توقع می رود که ذخایر مواد غذایی تا اکتوبر سال 2020 دوام بیاورند. با اینحال، به سبب دوامدار شدن تاثیرات کوئید 19 بالای فرصت های کاری و حواله ها، خانواده های فقیر در تمام طول مدت این سناریو عاید کمتری خواهند داشت. در ماه های زمستان دسترسی خانواده های فقیر به عاید نیز به علت کاهش دسترسی به فرصت های کاری کمتر می باشد. در نتیجه، خانواده های فقیر روستایی شاید به غذای کافی دسترسی داشته باشند اما در تمام طول مدت این سناریو احتمالاً قادر به مرفوع سازی تمام نیازمندی های ضروری غیر غذایی شان نخواهند بود که این در این حالت نتایج فشار (مرحله دوم IPC) متوقع می باشد.

در ساحات شهری انتظار می رود که تاثیرات کاهش حواله ها و فرصت های کاری در تمام طول مدت زمان این سناریو دوام داشته باشند. در نتیجه احتمال آن می رود که بسیاری از خانواده های وابسته به بازار شهری بمنظور برآورده ساختن ضروریات غذایی شان مواد غذایی کمتر مطلوب و به مقادیر کمتر را صرف

کنند. در مجموع، انتظار می رود که خانواده های فقیر شهری در نبود کمک های بشردوستانه هنوز هم با نتایج بحران (مرحله سوم IPC) روبرو باشند. خانواده های شهری که کمک های بشردوستانه را دریافت می کنند تا زمان مستفید بودن از این کمک ها با نتایج فشار (مرحله دوم IPC) و بعد از به اتمام رسیدن این کمک ها و با ادامه یافتن فصل قحطی با نتایج بحران (مرحله سوم IPC) روبرو خواهند بود زیرا توقع می رود که فرصت های عایداتی پائین تر از حد اوسط باشند.

راجع به سناریو سازی

FEWS NET بمنظور پیشبینی نتایج مصنونیت غذایی مجموعه ای از پندار ها راجع به رویداد های محتمل، اثرات آنها و پاسخ احتمالی دست اندرکاران مختلف را به وجود می آورد. FEWS NET این پندار ها را در روشنی اوضاع فعلی و معیشت محلی بمنظور رسیدن به محتمل ترین سناریو برای هشت ماه آینده به تحلیل می گیرد. برای معلومات بیشتر [اینجا](#) کلیک کنید.